

Seventy Souls

By Rav Elchanan Samet

...

C. THE LIST OF NAMES ...SHEDDING LIGHT ON SEFER SHEMOT

...

The moment of the actual entry of Yaakov and his household into Egyptian exile is preceded by the list of the seventy souls comprising the family. What is the meaning of this list as an introduction to the Egyptian exile? Its importance lies in two factors. Firstly, it teaches that the Egyptian exile was not the exile of a group of individuals or of a single family, but rather the exile of a large tribe – the beginnings of a nation EXILED FROM THE COUNTRY WHERE IT WAS FORMED. ... The perception of the sojourn in Egypt AS THE EXILE OF A NATION FROM ITS LAND is of great importance in the molding of the consciousness of the children of Israel living in Egypt: they live there with the knowledge that it is not their land. Their land is Canaan, birthplace of their forefathers – the seventy souls who established the families of which the nation of Israel is comprised. And it is towards Canaan – the rock from which the nation is hewed – that their eyes will be lifted to return, when "God will surely remember them."

However, the list of the seventy souls has additional importance. Within just a few generations, these seventy souls will become a great and mighty nation, and God's promise to the forefathers concerning the multiplicity of their descendants will thereby be fulfilled. In relation to this demographic revolution the number "seventy" is not at all large; Yaakov's twelve children did all admittedly have children of their own, but the rate of growth of Yaakov's family in the generation that lived in Canaan was not out of the ordinary. In Egypt, a truly extraordinary process of growth began, such that at the time of the Exodus the nation numbered six hundred thousand adult males alone. This is highlighted by Moshe in his speech in Sefer Devarim (10:22):

"With seventy souls your forefathers descended to Egypt, and now the Lord your God has made you like the stars of the heavens for number."

This aspect of the significance of the list of "seventy souls" is noted by Chizkuni in his commentary on verse 8:

"'And these are the names' – The Torah repeats their counting in order to tell of the wonders of the Holy One, that with seventy souls they

Zeventig Zielen

Door Rav Elchanan Samet

...

C. DE NAMENLIJST ...LICHT WERPEND OP SEFER SJEMOT

...

Het moment van Yaakovs daadwerkelijk in Egyptische ballingschap gaan met zijn gezin wordt voorafgegaan door de lijst van de zeventig zielen van de familie. Wat is de betekenis van deze lijst als inleiding op de Egyptische ballingschap? Het belang ervan ligt bij twee factoren. Ten eerste, leert het dat de Egyptische ballingschap niet de ballingschap van een groep individuen of van een enkele familie was, maar de verbanning van een grote stam - het begin van een natie VERBANNEN UIT HET LAND WAAR ZIJ IS ONTSTAAN. ... De perceptie van het verblijf in Egypte ALS DE VERBANNING VAN EEN VOLK UIT HAAR LAND is van groot belang bij de vorming van het bewustzijn van de Israëlieten wonend in Egypte: ze leven daar met de wetenschap dat het niet hun land is. Hun land is Kanaän, de geboorteplaats van hun voorvaders - de zeventig zielen die de gezinnen vormen waaruit het volk Israël bestaat. En het is in de richting van Kanaän - de rots waaruit de natie is gehouden - dat hun ogen zullen worden opgeheven om terug te keren, wanneer "God zeker aan hen zal denken".

De lijst van de zeventig zielen heeft echter een extra betekenis. Binnen een paar generaties, zullen deze zeventig zielen een groot en machtig volk worden, en aan Gods belofte aan de voorvaders over de veelheid van hun nakomelingen zal daarbij worden voldaan. In verband met deze demografische revolutie is het getal "zeventig" helemaal niet groot; Yaakov's twaalf kinderen hadden allen weliswaar kinderen van hun eigen, maar het tempo van de groei van Yaakov's familie in de generatie die in Kanaän woonden was niet zomaar gewoon. In Egypte begon een werkelijk buitengewoon groeiproces, zodanig dat ten tijde van de Exodus de natie al zeshonderdduizend volwassen alleen mannen telde. Dit wordt benadrukt door Moshe in zijn toespraak in Sefer Devarim (10:22):

"Met zeventig zielen daalden uw voorvaders af naar Egypte, en nu heeft de Heere, uw God, u gemaakt als de sterren van de hemel in aantal."

Dit aspect van de betekenis van de lijst van "zeventig zielen" wordt opgemerkt door Chizkuni in zijn commentaar op vers 8:

"'En dit zijn de namen' - De Tora herhaalt hun telling om te spreken over de wonderen van de Heilige, dat ze met zeventig zielen afdaalden

descended to Egypt, and within a short time became more than six hundred thousand."

We have therefore seen that the list of the seventy souls comprising Yaakov's household is meant "to tell of the wonders of the Holy One," both in relation to the past – as a summary of the processes that took place in Yaakov's life and which were described in Sefer Bereishit, and in relation to the future – to the development of the nation of Israel from those same seventy souls, as will be described in Sefer Shemot.

D. CONTRADICTIONS IN THE NUMBERS OF THE LIST

Having viewed the list in our parasha in its broad context, as a historical junction of religious significance, let us now look at its details.

The list is composed of four groups of the families of Yaakov's children, arranged according to the mothers. First the individual names are mentioned, and then the sums are tallied. Here is the tally:

Leah's children – 33

The children of Zilpa, her maidservant – 16

Rachel's children – 14

The children of Bilha, Rachel's maidservant – 7

Even at this initial stage of examination, we note several discrepancies between the list and the tally; let us begin with two:

i. The list of Leah's children (even including Dina) numbers only 32! The extra person in the summary of Leah's children disrupts the numerical harmony that is evident in the list: the children of the wives of Yaakov are double the number of the children of the maidservants, both in the overall total (46:23) and in each pair separately (Leah-Zilpah 32:16, Rachel-Bilha 14:7).

ii. The list concludes (verses 26-27) with a second tally: the souls that "came from the loins of Yaakov" who came to Egypt were 66; and Yosef and his two sons, who were already in Egypt.

Who, then, is the character who is sometimes included in the counting and sometimes not, AND WHAT IS THE CRITERION for his inclusion or exclusion?

In Midrash Bereishit Rabba (94:9) we learn:

"Some say: Yaakov completed the number.

R. Yitzchak said: This may be compared to two legions of the king: Decumani and Augustiani (the two most important legions in the Roman army). When the king is counted together with one legion, its number is complete. And when he is counted together with the other legion, its number is complete."

naar Egypte, en binnen een korte tijd meer dan zeshonderdduizend werden."

Daarom hebben wij gezien dat de lijst van de zeventig zielen waaruit Yaakov's familie bestaat bedoeld is "om van de wonderen van de Heilige te vertellen," zowel in relatie tot het verleden - als een samenvatting van de processen die in Yaakov's leven plaatsvonden en die in Sefer Bereishit waren beschreven; en met betrekking tot de toekomst - de ontwikkeling van het volk Israël uit diezelfde zeventig zielen, zoals in Sefer Sjemot zal worden beschreven.

D. TEGENSTRIJDIGHEDEN IN DE AANTALLEN VAN DE LIJST

Laten we, na de lijst in onze sidra in zijn brede context te hebben overlopen als een historisch kruispunt van religieuze betekenis, nu eens kijken naar de details.

De lijst is samengesteld uit vier groepen van de gezinnen van Yaakov's kinderen, gerangschikt volgens de moeders. Eerst worden de individuele namen genoemd, en vervolgens worden de totalen vermeld. Hier is het rapport:

Leah's kinderen – 33

De kinderen van Zilpa, haar dienstmaagd – 16

Rachel's kinderen – 14

De kinderen van Bilha, Rachels dienstmaagd – 7

Zelfs in deze eerste fase van het onderzoek, merken we een aantal verschillen tussen de opsomming en de optelling; laten we beginnen met twee:

i. De lijst van Leah's kinderen (zelfs met inbegrip van Dina) telt er slechts 32! De extra persoon in de samenvatting van Leah's kinderen verstoort de numerieke harmonie die duidelijk zichtbaar is in de opsomming: de kinderen van de vrouwen van Yaakov zijn in aantal het dubbele van de kinderen van de dienstmaagden, zowel in het algemeen totaal (46:23) als bij elk paar apart (Leah-Zilpa 32:16, Rachel-Bilha 14:7).

ii. De lijst besluit (verzen 26-27) met een tweede optelling: de zielen die "uit de lendenen van Yaakov kwamen" die naar Egypte kwamen, waren 66; en Jozef en zijn twee zonen, die al in Egypte waren.

Wie is dan het personage dat soms bij het tellen wordt meegerekend en soms niet, EN WAT IS HET CRITERIUM voor het al of niet meerekenen?

In Midrasj Bereishit Rabba (94: 9) leren we:

"Sommigen zeggen: Yaakov voltooide het aantal.

R. Jitschak zei: Dit kan worden vergeleken met twee legioenen van de koning: Decumani en Augustiani (de twee belangrijkste legioenen in het Romeinse leger). Wanneer de koning bij een legioen wordt geteld, is zijn getal compleet. En wanneer hij bij het andere legioen wordt geteld, is zijn getal compleet."

The two main "legions" in Yaakov's "army" are the children of Leah and the children of Rachel. In the first tally, Yaakov is included with the children of Leah, and therefore the total is 33 – including him. But when we come to the concluding figures, the total number of Yaakov's children who "descend to Egypt" is 66, and this number of necessity does not include Yaakov himself. In order that the total equal 70, we must add Yaakov to Yosef and his two sons (since no number is mentioned specifically in connection with them). In this way Yaakov completes the census of Leah's children on the one hand, and that of Rachel's children on the other. And both end up with the number they should have.

When his children leave Canaan for Egypt, Yaakov is included in the group of Leah's children, for this is the largest and principal group. But at the conclusion of the list, in the encounter between those who come down to Egypt (66) and those who are already there, Yaakov moves over to Yosef's family, since, from this moment onwards – with the reunification of the family under Yosef's patronage – Yosef regains his previous status as the favorite son.

The answer provided by the Midrash – that the 33 children of Leah include Yaakov, while the total of 66 does not include him – may be proved from the language of the text in both instances. In the verse that introduces the list, we read:

(8) "And these are the names of the children of Israel who came to Egypt – Yaakov and his sons; the eldest son of Yaakov was Reuven."

What do the words "Yaakov and his sons" add to the meaning of the verse; why are they necessary? The words "Yaakov and his sons" are a counter-balance or replacement for the words, "the children of Israel who came to Egypt:" "the children of Israel" means the tribe that goes by that name, including within it both Yaakov himself and his children. Therefore Yaakov should be included within the first, biggest and most important group of his children – the children of Leah who, together with him, number 33.

In contrast, we read in the verse concluding the list of those who descend to Egypt:

(26) "All the souls who came to Yaakov to Egypt, who came out of his loins... all the souls were sixty-six."

Such a formulation cannot be meant to include Yaakov, for Yaakov is not among those "who came out of his loins, who came TO HIM in Egypt." Yaakov's exclusion from this summary is meant, according to the Midrash, to allow for his counting in the total number of seventy, as the person who compYoand his sons.

De twee belangrijkste "legioenen" in Yaakov's "leger" zijn de kinderen van Lea en de kinderen van Rachel. In de eerste telling, is Yaakov meegeteld met de kinderen van Lea, en daarom is het totaal 33 - hem inbegrepen. Maar als we bij het eindcijfer komen is het totale aantal kinderen van Yaakov die "naar Egypte afdalen" 66, en dit getal moet Yaakov zelf niet omvatten. Opdat het totaal gelijk is 70, moeten we Yaakov meetellen bij Yosef en zijn twee zonen (aangezien er in verband met hen geen specifiek getal wordt genoemd). Op deze manier vervolledigt Yaakov de telling van Leah's kinderen aan de ene kant, en die van de Rachel's kinderen aan de andere kant. En beide eindigen met het getal dat ze moeten hebben.

Wanneer zijn kinderen Kanaän verlaten naar Egypte, wordt Yaakov opgenomen in de groep van Leah's kinderen, want dit is de grootste en belangrijkste groep. Maar aan het einde van de lijst, in de ontmoeting tussen degenen die naar Egypte (66) afdalen en degenen die er al zijn, verhuist Yaakov naar Yosef's familie, want vanaf dit moment - met de hereniging van de familie onder Yosef's bescherming - bereikt Yosef opnieuw zijn vorige status als de favoriete zoon.

Het antwoord van de Midrasj - dat de 33 kinderen van Lea Yaakov omvat, terwijl het totaal van 66 hem niet bevat - kan in beide gevallen worden bewezen vanuit de taal van de tekst. In het vers dat de lijst inleidt, lezen we:

(8) "En dit zijn de namen van de kinderen van Israël, die naar Egypte kwamen - Yaakov en zijn zonen, de oudste zoon van Yaakov was Reuven."

Wat voegen de woorden "Yaakov en zijn zonen" toe te aan de betekenis van het vers; waarom zijn ze noodzakelijk? De woorden "Yaakov en zijn zonen" zijn een tegengewicht of vervanging voor de woorden, "de kinderen van Israel, die naar Egypte kwamen:" "de kinderen van Israël" bedoelt de stam die met die naam verder gaat, met daarin zowel Yaakov zelf als zijn kinderen. Daarom moet Yaakov worden opgenomen binnen de eerste, grootste en belangrijkste groep van zijn kinderen - de kinderen van Lea, die samen met hem, 33 in getal zijn.

Daarentegen lezen we in het slotvers van de lijst van degenen die naar Egypte afdalen:

(26) "Alle zielen die naar Yaakov naar Egypte kwamen, die uit zijn heup kwamen... alle zielen waren zes en zestig."

Een dergelijke formulering kan niet bedoelen dat Yaakov hierin meegeteld is onder degenen "die uit zijn lendenen kwamen, die TOT HEM in Egypte kwamen." Yaakov's uitsluiting van deze samenvatting is bedoeld, volgens de Midrasj, om toe te staan van hem mee te tellen in het totale aantal van zeventig, als de persoon die zijn zonen begeleidde.

E. WOMEN WHO ARE INCLUDED IN THE LIST AND WOMEN WHO ARE NOT

Clearly, the actual number of people who came down to Egypt was greater than seventy, for the wives of Yaakov's sons are not included, as is stated explicitly in verse 26:

"All the souls who came to Yaakov in Egypt, who came from his loins, ASIDE FROM THE WIVES OF YAAKOV'S SONS...."

It would appear, therefore, that the list does not include women. But this is not entirely true: two women are indeed included, both by name and as completing the total number: Dina, daughter of Yaakov and Leah (verse 15), and Serach, daughter of Asher (verse 17). Why are these two mentioned, while the wives of Yaakov's sons are not?

The list theoretically numbers men only, while the women – Yaakov's daughters-in-law ("daughters") and granddaughters ("daughters of his sons") are not included in the list of the seventy souls. Why are the daughters of Yaakov's sons not included? Because those of them who married within Yaakov's family, i.e., who married their cousins, or the young girls who would eventually marry their cousins, are included in the number through their husbands, since "a man's wife is like himself." Those who had married, or would eventually marry, outside of the family (if such a thing happened) would not be counted, since they would no longer be considered part of "Yaakov's family."

This may also explain the mention of Dina in the list: following the incident of Shekhem, Dina apparently remained a spinster in Yaakov's house, and therefore the above reasons for exclusion from the list did not apply to her. The reason for the inclusion of Serach, daughter of Asher, is difficult to fathom, but it may follow similar reasoning: Serach may also have been an adult daughter who was not married.

F. WERE THE SONS OF PERETZ AMONG THOSE WHO CAME TO EGYPT?

In the list of the seventy souls who come to Egypt, we find two pairs of Yaakov's great-grandchildren: Chever and Malkiel, grandchildren of Asher (17), and Chetzron and Chamul, grandchildren of Yehuda (12). At the time of the descent to Egypt, were Yaakov's children of an age where they already could have had grandchildren? Yehuda's two grandchildren are children not of Shela but rather of Peretz. But in light of what we concluded in the two previous *shiurim*, this is impossible. The story of the establishment of seed in Yehuda's family (chapter 38) took place over the course of about twenty years, corresponding to the twenty years during which Yosef was in Egypt up until the beginning of the famine. Peretz and Zerach must have been born, then, close to the time when the family came to Egypt, and

E. VROUWEN DIE IN DE LIJST ZIJN OPGENOMEN EN VROUWEN DIE NIET ZIJN OPGENOMEN

Het is duidelijk dat het werkelijke aantal mensen die naar Egypte kwamen groter was dan zeventig, want de vrouwen van Yaakov's zonen zijn er niet in meegeteld, zoals expliciet in vers 26 gezegd:

"Al de zielen die naar Yaakov in Egypte kwamen, die uit zijn lendenen kwamen, afgezien van de vrouwen van Yaakov's zonen...."

Het lijkt er dus op, dat de lijst geen vrouwen omvatte. Maar dit is niet helemaal waar: twee vrouwen zijn wel opgenomen, zowel bij naam en om het totaal aantal vol te maken: Dina, de dochter van Yaakov en Leah (vers 15), en Serach, dochter van Asher (vers 17). Waarom worden deze twee genoemd, en niet de vrouwen van Yaakov's zonen?

De lijst telt theoretisch alleen mannen, terwijl de vrouwen – Yaakov schoondochters ("dochteren") en kleindochters ("dochteren van zijn zonen") niet zijn opgenomen in de lijst van de zeventig zielen. Waarom zijn de dochters van Yaakov's zonen niet meegeteld? Omdat diegenen van hen die binnen Yaakov's familie trouwden, d.w.z. die hun neven trouwden, of de jonge meisjes die uiteindelijk met hun neven zouden trouwen, zijn in het aantal opgenomen via hun echtgenoot, omdat "een vrouw van een man is zoals hijzelf." Degenen die getrouwd waren, of uiteindelijk zouden trouwen, buiten de familie (als zoiets gebeurde) zouden niet worden geteld, omdat zij niet langer als deel van "Yaakov's familie" zouden worden beschouwd.

Dit kan ook de vermelding van Dina uitleggen in de lijst: naar het incident van Shekhem, bleef Dina blijkbaar een oude vrijster in Yaakov's huis, en daarom was de hierboven genoemde redenen voor uitsluiting van de lijst niet op haar van toepassing. De reden voor het opnemen van Serach, dochter van Asher, is moeilijk te doorgronden, maar het kan een soortgelijke redenering volgen: Serach kan ook een volwassen dochter geweest zijn die niet getrouwd was geweest.

F. WAREN DE ZONEN VAN PERETZ ONDER DEGENEN DIE NAAR EGYPTE KWAMEN?

In de lijst van de zeventig zielen die naar Egypte komen, vinden we twee paar achterkleinkinderen van Yaakov: Chever en Malkiel, kleinkinderen van Asher (17), en Chetzron en Chamul, kleinkinderen van Yehuda (12). Waren ten tijde van de afdaling naar Egypte, de kinderen van Yaakov op een leeftijd dat ze al kleinkinderen konden hebben gehad? Yehuda's twee kleinkinderen zijn geen kinderen van Shela maar eerder van Peretz. Maar in het licht van wat we in de vorige twee *shiurim* concludeerden, is dat onmogelijk. Het verhaal van de stichting van zaad in Yehuda's familie (hoofdstuk 38) vond in de loop van ongeveer twintig jaar plaats, wat overeenkomt met de twintig jaar waarin Yosef in Egypte was tot aan het begin van de hongersnood. Peretz en Zerach moeten toen geboren zijn, dicht bij het moment waarop de familie naar

would have been young infants at that time. Peretz could certainly not have been the father of two children.

G. CASSUTO'S EXPLANATION OF THIS QUESTION

In 1929, Prof. Umberto Cassuto devoted an article to this problem ("The Story of Judah and Tamar," appearing in his collection of articles, *Biblical and Oriental Studies*, vol. 1). The crux of his theory is as follows:

"Let us begin with the statement in Bereishit 46. If we examine that section carefully, we shall observe that when the Bible proceeds to mention Chetzron and Chamul, it uses special phraseology, different from that employed in regard to the other descendants of Israel. As a rule, Scripture states, '*u-veneï ploni*,' 'and the sons of a certain man'... but here it is written, '*VAYIHIYU beneï Peretz*,' 'and the sons of Peretz WERE,' etc. This external variation creates the impression that the Bible wished to give us here some special information that was different from what it desired to impart relative to the other descendants of Israel... Since under the formula 'and the sons of a certain man' the names of those who immigrated to Egypt are listed, we may suppose that, when the Bible dropped this formula and used the expression '*vayihiyu beneï Peretz*,' it intended to inform us thereby that the sons of Peretz were not among those who went down to Egypt, but are mentioned here for some other reason. This is corroborated by the fact that Yosef's sons were also not of those who immigrated into Egypt, and they, too, are mentioned here by a different formula. We must now investigate for what reason and with what intent Scripture comes to tell us that Chetzron and Chamul were born to Peretz in the land of Egypt.

We must take note of the fact that Er and Onan are also mentioned here. Why was it necessary to refer to them, seeing that they had already died before Yaakov and his children and grandchildren went down to Egypt?...

It is probable that the "seventy sons of Yaakov," like the seventy families, was a fixed number... a kind of sacred figure... In the traditional number of the seventy descendants of Israel, the sons and grandsons of the patriarch Yaakov, Er and Onan were also incorporated, as sons of one of the tribes, and when the Bible proceeds to detail the names of the children of Israel who went down into Egypt after the death of these sons of Yehuda, obviously it had to find a way of maintaining the total of seventy... Nevertheless, it is not to be supposed that Chetzron and

Egypte kwam, en moeten in die tijd jonge zuigelingen zijn geweest. Peretz kon zeker niet de vader van twee kinderen zijn geweest.

G. CASSUTO'S VERKLARING VAN DIT VRAAGSTUK

In 1929 wijdde Prof. Umberto Cassuto een artikel aan dit probleem ("Het verhaal van Juda en Tamar," dat voor komt in zijn verzameling van artikelen, *Bijbelse en Oosterse Studies*, vol. 1). De kern van zijn theorie is als volgt:

"Laten we beginnen met de vermelding in Bereishit 46. Als we goed naar dat hoofdstuk kijken, zullen we zien dat wanneer de Bijbel vervolgt met Chetzron en Chamul te vermelden, een speciale woordkeus gebruikt wordt, verschillend van die welke toegepast wordt voor de andere nakomelingen van Israël. Als regel stelt de Thora, '*u-veneï Ploni*,' 'en de zonen van een man' ... maar hier staat geschreven, '*VAYIHIYU beneï Peretz*,' 'en de zonen van Peretz WAREN,' enz. Deze externe variatie wekt de indruk dat de Bijbel ons hier wat bijzondere informatie wilde geven die afwijkt van wat verlangd wordt aan te geven m.b.t. de andere nakomelingen van Israël... Omdat onder de formule 'en de zonen van een man' de namen van degenen die naar Egypte geëmigreerd zijn vermeld worden, kunnen we veronderstellen dat, wanneer de Bijbel deze formulering liet vallen en de uitdrukking '*vayihiyu Beneï Peretz*' gebruikte, het de bedoeling is om ons daarbij te informeren dat de zonen van Peretz niet onder degenen waren die naar Egypte afdaalden, maar om een andere reden hier vermeld worden. Dit wordt bevestigd door het feit dat Yosefs zonen ook niet bij degenen waren die naar Egypte immigreerden, en ook zij worden hier op een andere manier genoemd. We moeten nu onderzoeken om welke reden en met welke bedoeling de Schrift ons komt te vertellen dat Chetzron en Chamul aan Peretz werden geboren in het land Egypte.

We moeten nota nemen van het feit dat Er en Onan ook hier worden vermeld. Waarom was het nodig om naar hen te verwijzen, ziende dat ze al waren overleden voordat Yaakov en zijn kinderen en kleinkinderen naar Egypte gingen? ...

Het is waarschijnlijk dat de "zeventig zonen van Ja'akov," zoals de zeventig families, een vast aantal was... een soort heilige getal ... In het traditionele getal van de zeventig nakomelingen van Israël, waren de zonen en kleinzonen van de patriarch Yaakov, Er en Onan ook opgenomen als zonen van een van de stammen, en wanneer de Bijbel verdergaat met de namen van de kinderen van Israël mee te delen die naar Egypte afdaalden na de dood van deze zonen van Yehuda, moest uiteraard een manier gevonden om het totaal van zeventig te handhaven... Niettemin moet niet

Chamul were included simply to make up the deficiency, for in that case it is still difficult to understand why the names of Er and Onan remain in their place, and there is further difficulty: what does the Bible gain by mentioning Chetzron and Chamul, seeing that, according to our statement above, they were born only in Egypt?

In order to understand the matter clearly, we must bear in mind the purpose of the law of *yibbum*, on which the whole story of Tamar hinges. The aim of *yibbum* (levirate marriage) is to perpetuate the name of the deceased in Israel: 'And it shall be that the first son whom she bears shall succeed the name of his brother (i.e. of the *levir*), who is dead, that his name may not be blotted out of Israel' (Devarim 25:6). In our case, since there were two deceased, the first two sons, and not the first-born only, had to succeed the name of the dead; consequently, if Shela had married Tamar in accordance with *yibbum*, his first-born son would have been regarded as taking the place of Er and his second son as the successor of Onan. However, Tamar was not given in marriage to her brother-in-law Shela... but to Yehuda, the father of her dead husbands... It is obvious that there was a great difference between the son of the deceased's brother and the son of his father. In the family tree, the son of the dead man's brother has the same status as the sons of the deceased, had they been born, would have had, and hence it is right that he should take their place. However, the son of the dead man's father ranks with the deceased himself and not with his sons, and the importance of this difference is considerable in the case under discussion...

Each one of the sons of the tribes had the right to establish a family of his own in Israel, a family that would bear his name, and therefore Peretz and Zerach, too, as sons of Yehuda, possessed this right. Yehuda, seeing that he begot five sons - Er, Onan, Shela, Peretz and Zerach - was entitled to five families, and it would have been wrong to deprive him of this privilege. However, if Peretz and Zerach had replaced Er and Onan, the families of the sons of Yehuda would have profited on the one hand he would have lost on the other. In order to fill the place of the deceased sons in a manner that would not diminish the number of the families constituting the tribe, it was necessary for two special families to be founded, apart from the three remaining sons of Yehuda. Hence not Peretz and Zerach, who were the brothers of Er and Onan and stood on a par with them in the

worden verondersteld dat Chetzron en Chamul alleen werden opgenomen om het tekort op te vullen, want in dat geval is het nog steeds moeilijk te begrijpen waarom de namen van Er en Onan op die plaats staan, en er is nog een moeilijkheid: wat wint de Bijbel met Chetzron en Chamul te vermelden, gezien onze verklaring hierboven, dat ze alleen werden geboren in Egypte?

Om de zaak goed te begrijpen, moeten we rekening houden met het doel van de wet van *yibbum*, waarrond het hele verhaal van Tamar scharniert. Het doel van *yibbum* (leviraatshuwelijk) is de naam van de overledene in Israël te bestendigen: 'En het zal zijn, dat de eerste zoon, die ze draagt de naam van zijn broer (dwz van de *levir*), die dood is, zal erven, zodat zijn naam niet uit Israël zal worden gewist' (Devarim 25:6). In ons geval, aangezien er twee overleden waren, moesten de eerste twee zonen, en niet de eerstgeborene alleen, de naam van de dode erven; dus, als Shela Tamar had getrouwd in overeenstemming met *yibbum*, zou zijn eerstgeboren zoon beschouwd zijn als de plaats van Er in te nemen en zijn tweede zoon als de opvolger van Onan. Tamar werd echter niet uitgehuwelijkt aan haar schoonbroer Shela ... maar aan Yehuda, de vader van haar dode echtgenoten ... Het is duidelijk dat er een groot verschil was tussen de zoon van de overledene broer en de zoon van zijn vader. In de stamboom heeft de zoon van de broer van de dode man dezelfde status als de zonen van de overledene, indien ze waren geboren, zou hebben gehad, en daarom is het gepast dat hij hun plaats zou innemen. Echter, de zoon van de vader van de dode man komt op gelijke hoogte met de overledene zelf en niet met zijn zonen, en het belang van dit verschil is aanzienlijk in dit geval ter discussie ...

Elkeen van de zonen van de stammen had het recht om een eigen gezin te stichten in Israël, een familie die zijn naam zou dragen, en dus bezaten ook Peretz en Zerach, als zonen van Yehuda, dit recht. Yehuda, ziende dat hij vijf zonen verwekte - Er, Onan, Shela, Peretz en Zerach - had recht op vijf families, en het zou verkeerd geweest zijn om hem van dit voorrecht te beroven. Als echter Peretz en Zerach Er en Onan hadden vervangen, zouden de families van de zonen van Yehuda aan de ene kant hebben gewonnen wat hij zou hebben verloren aan de andere kant. Om de plaats van de overleden zonen op te vullen op een manier die niet het aantal families in de stam zou verminderen, was het noodzakelijk om twee speciale families te stichten, los van de drie overgebleven zonen van Yehuda. Dus niet Peretz en Zerach, die de broeders van Er en Onan waren en met hen op

genealogical chart, succeeded to the name of the dead, but the first two sons of Peretz, namely, Chetzron and Chamul, the grandsons of Yehuda, who would have ranked equally with the sons of Er and Onan, took their uncles' place...

In this way there was fulfilled, in regard to Er and Onan, the precept 'that his name may not be blotted out of Israel,' for although both of them died childless, their names were not expunged from the genealogical records of the tribe of Yehuda...

Now it is clear to us why Er and Onan are mentioned in Bereishit 46:12 and Bemidbar 26:19. We also understand why Chetzron and Chamul are listed in Bereishit 46:12 although at the time of the immigration to Egypt they had not yet been born; it was necessary to inform us at this stage that these two sons, who represented Er and Onan, were born to Peretz, in order to justify the inclusion of the names of the deceased in the roll. The meaning of the passage in Bereishit 46:12, which appeared, at the first blush, obscure and surprising, now becomes self-evident in all its details: 'The sons of Yehuda: Er, Onan, Shelah, Peretz and Zerach,' that is to say, these five were born to Yehuda, before he went down to Egypt; 'but Er and Onan died in the land of Canaan,' that is, although these two sons, Er and Onan, died in the land of Canaan, and consequently were not among those who emigrated to Egypt, nevertheless, 'there were the sons of Peretz, Chetzron and Chamul,' who represented Er and Onan, and consequently they retained their place among the sons of Yehuda. It is self-understood that Chetzron and Chamul are not included in the number given at the end of verse 15, but Er and Onan are, for the reason that I have stated above..."

...

Now Cassuto explains how the events of chapter 38 indeed fit into those same twenty-two years between the selling of Yosef and the descent of the family to Egypt in the second year of the famine: "Together with the rest of the family, the two children – Chetzron and Chamul – were also brought to Egypt, at the age of a few months."

(Translated by Kaeren Fish.

(c) Yeshivat Har Etzion 2002 All rights reserved to Yeshivat Har Etzion

Yeshivat Har Etzion
Alon Shvut, Israel, 90433
office@etzion.org.il

een lijn stonden in de genealogische grafiek, erfden de naam van de doden, maar de eerste twee zonen van Peretz, namelijk Chetzron en Chamul, de kleinzonen van Yehuda, die gelijk gerangschikt zijn met de zonen van Er en Onan, namen plaats van hun ooms'...

Op deze manier werd, in verband met Er en Onan, het gebod vervuld 'dat zijn naam niet uitgedelgd mag worden van Israël,' want hoewel beiden kinderloos stierven, werden hun namen niet uitgewist uit de genealogische gegevens van de stam Yehuda ...

Nu is het voor ons duidelijk Waarom Er en Onan in Bereishit 46:12 en Bemidbar 26:19 worden genoemd. We begrijpen ook waarom Chetzron en Chamul in Bereishit 46:12 worden vermeld, hoewel op het moment van de immigratie naar Egypte ze nog niet geboren waren; het was noodzakelijk om ons in dit stadium te informeren dat deze twee zonen, die Er en Onan vertegenwoordigden, aan Peretz werden geboren, met het oog de opname in de rol van de namen van de overledene te rechtvaardigen. De betekenis van de passage in Bereishit 46:12, die op het eerste gezicht duister en verrassend voorkwam, wordt nu vanzelfsprekend in alle details: 'De zonen van Yehuda: Er, Onan, Sela, Peretz en Zerach,' d.w.z. deze vijf zijn aan Yehuda geboren, voordat hij naar Egypte vertrok; 'doch Er en Onan stierven in het land Kanaän,' d.w.z. hoewel deze twee zonen, Er en Onan, in het land Kanaän stierven, en dus niet onder degenen waren die naar Egypte emigreerde, waren er niettemin 'de zonen van Peretz, Chetzron en Chamul,' die Er en Onan vertegenwoordigden, en behielden zij dus hun plaats onder de zonen van Yehuda. Het spreekt voor zich dat Chetzron en Chamul niet zijn opgenomen in het aantal aan het eind van vers 15, maar Er en Onan wel, om de reden die ik hierboven heb vastgesteld ..."

...

Nu legt Cassuto uit hoe de gebeurtenissen van hoofdstuk 38 inderdaad passen in diezelfde tweeëntwintig jaar tussen de verkoop van Yosef en de afdaling van de familie naar Egypte in het tweede jaar van de hongersnood: "Samen met de rest van de familie, werden de twee kinderen - Chetzron en Chamul - ook naar Egypte gebracht, op de leeftijd van een paar maanden".

(c) Yeshivat Har Etzion 2002 Alle rechten voorbehouden aan Yeshivat Har Etzion

Yeshivat Har Etzion
Alon Shvut, Israël, 90.433
office@etzion.org.il